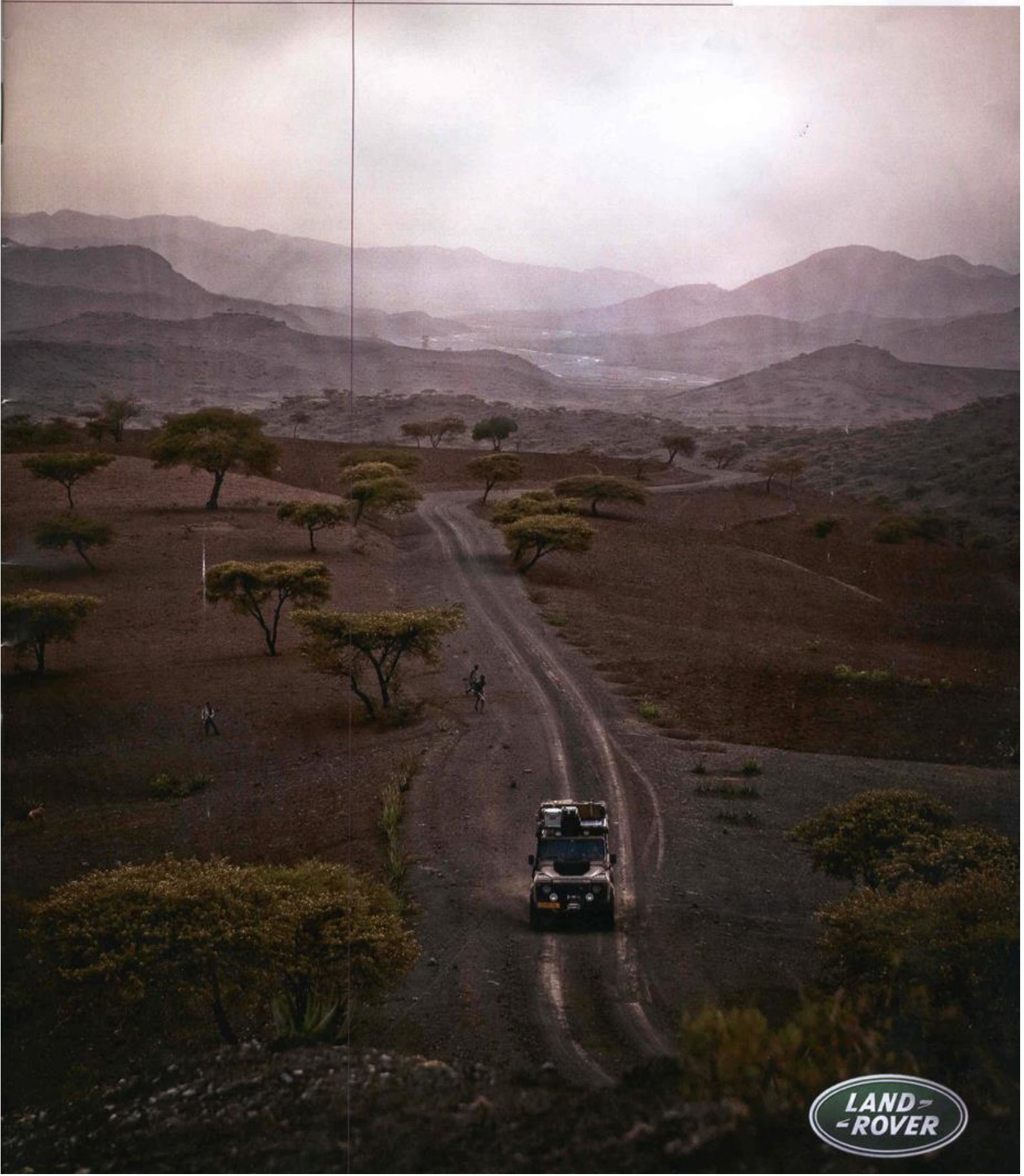

LRCH

magazine 5

Uitgave van de
Land Rover Club Holland
24^e jaargang | sep/okt 2012

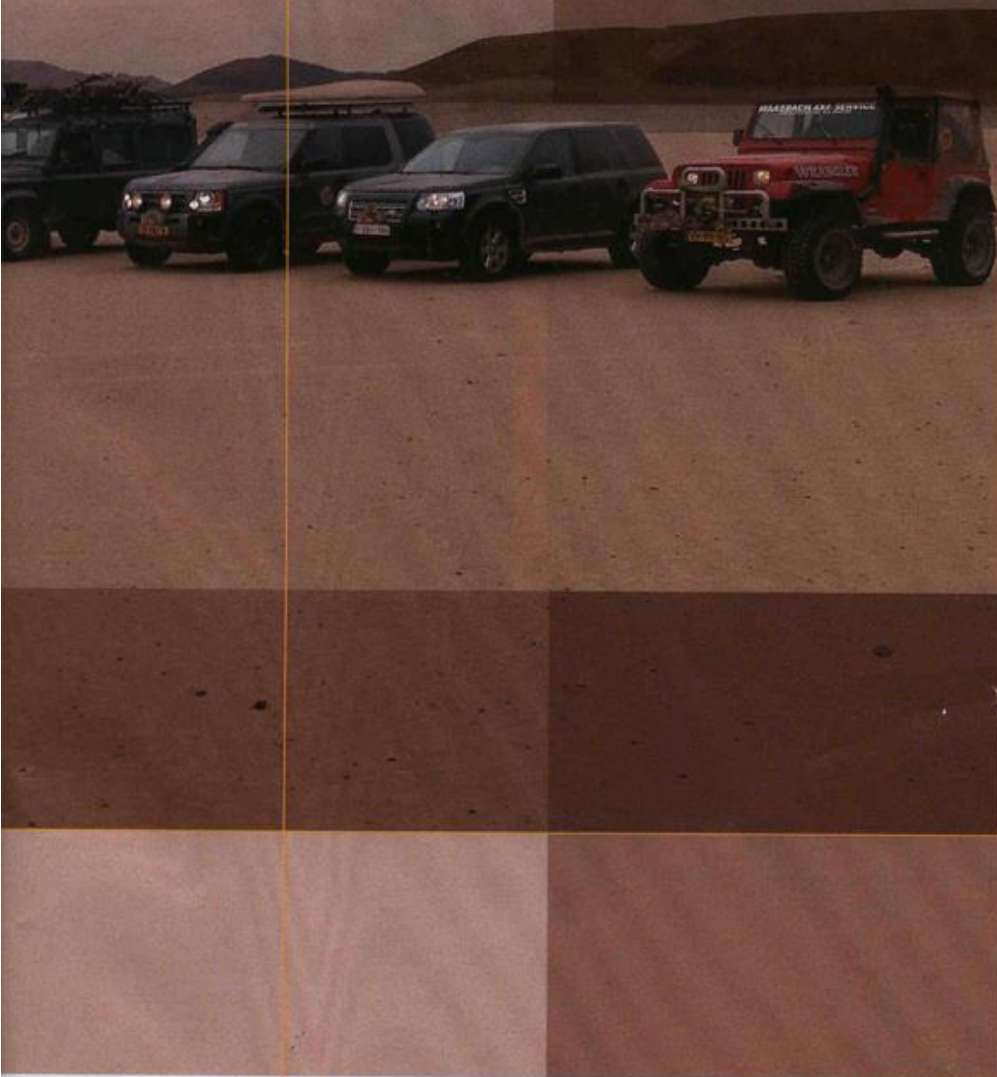

In 2006 ging ik voor het eerst mee met een offroad expeditie naar Noord-Afrika. De bestemming was Marokko en de reis werd georganiseerd door Active Drive (Megen, N-B). Die eerste reis bezocht hoofdzakelijk het noordoostelijk deel van Marokko, met o.a. de koningssteden Fes en Meknès en het duinengebied van Erg Chebbi. Nu Active Drive een soortgelijke reis organiseert naar de zuidelijke helft van het land, met onder meer de koningsstad Marrakech en het zuidelijk woestijngebied, inclusief de duinen van de Erg Chegaga, is de beslissing om weer mee te gaan snel genomen.

Reisverhaal Marokko Erg Chegaga

expeditie met Active Drive

Om zover te komen moet je eerst het verzamelpunt bereiken, een camping in Tarifa aan de zuidelijkste punt van Spanje. Vanuit Midden-Nederland is dat ruim 2.400 km rijden, dus de meeste deelnemers aan deze reis hebben van de nood een deugd gemaakt door er circa vier dagen over te doen. Iets minder ver is het voor de reizigers uit België, die met 8 van de 19 deelnemers goed vertegenwoordigd zijn. Het internationale karakter wordt nog versterkt doordat van deze 8 Belgen er twee de Zuid-Afrikaanse nationaliteit bezitten.

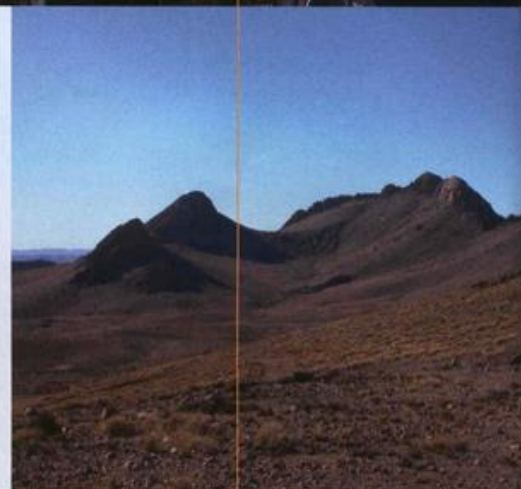
Het deelnemersveld bestaat uit acht paren en drie eenlingen, aldus goed voor 11 terreinwagens, waarvan één imposante truck, een Unimog U4000. Om de statistieken compleet te maken: 3x Landrover Defender (2x110, 1x130), Landrover Discovery, Landrover Freelander, Suzuki Jimny, Jeep Wrangler, Toyota Landcruiser 75, Toyota Landcruiser 105. Later voegt zich hier nog bij een Toyota Landcruiser 120 (Marokkaanse huurauto).

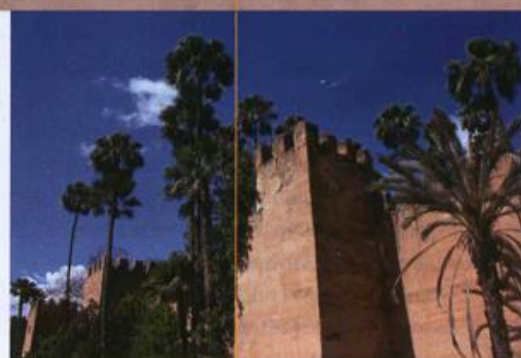
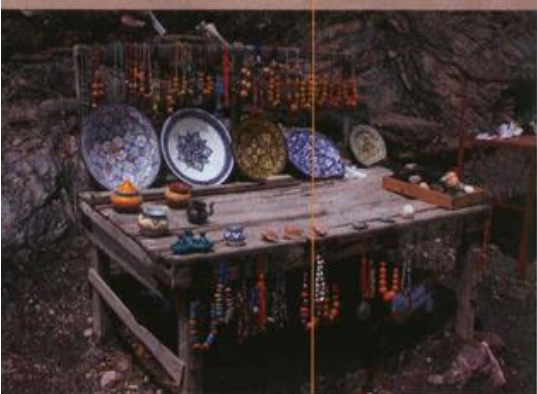
De organisatie is goed toegerust met twee voertuigen, een Landrover 130 en de fraai tot rijdende keuken omgebouwde MAN 8.136 brandweertruck. Omdat de expeditieleider vlak voor vertrek een vinger heeft gebroken (en dus niet goed kan sturen) is extra bemanning uit de kast gehaald: 5 man in totaal! Daarboven hebben wij het geluk dat zich onder de bemanning de eigenaar bevindt van het restaurant "Buitengewoon" in Oss. Daardoor wordt bij deze reis het culinaire gedeelte, dat bij de vaste klanten van Active Drive toch al in hoog aanzien staat, op een ►

nog hoger niveau gebracht. Buitengewoon knap hoe met de beperkte middelen van de reizende keuken steeds aantrekkelijke maaltijden worden bereid voor 24 personen. Daar gaat veel planning aan vooraf en de truck is ook een ware voorraadschuur met koel- en vrieskisten.

Terug naar Tarifa, waar in de vroege ochtend van 3 april deze colonne in de regen vertrekt om even verder in Algeciras aan boord te gaan van de ferry. Het is een uur varen naar Tanger Med port, een nieuwe haven aan de Noord-Marokkaanse kust. De moderne faciliteiten hebben de immigratie- en douaneambtenaren er niet toe geïnspireerd om ook hun procedures te stroomlijnen. Toch zijn we binnen het uur weer op weg. Ook de brandstoftanks zijn weer gevuld, bij een prijs van nog geen € 0,70 per liter diesel een aangename bezigheid. De eindbestemming van vandaag is Marrakech, een transit van ruim 600 km rijden via de snelweg. We merken dat de MAN truck van de organisatie het op vlak terrein prima kan bolwerken qua snelheid maar bergop niet tot de hazen behoort. Laat in de avond, in de stromende regen, bereiken we Marrakech en checken in, in een fraai traditioneel hotel. Gelukkig blijkt het in Marokko twee uur vroeger te zijn, dus op tijd om nog wat te gaan eten op het vlak bij gelegen beroemde Jemaa-el-Fna plein. Maar wel nog steeds onder begeleiding van een flinke stortregen. Ook in het donker blijkt Marrakech een geweldige stad! Je ziet hier straat taferelen die erg verschillen van de Europese, het is spannend, deze plaats leeft

De volgende dag is gereserveerd om Marrakech te bezoeken. Het weer is wat beter, en het blijft gelukkig grotendeels droog. In groepjes verspreidt men zich over de stad, wandelend door de medina met zijn sfeervolle souks, met de koets langs de belangrijkste bezienswaardigheden of slenterend over het druk geanimeerde Jemaa-el-Fna plein. In de medina bevinden zich duizenden kraampjes tegen elkaar aan gepropt in kleine straatjes met fietsen, motoren, ezelskarren, en auto's van types waar je nog nooit van gehoord hebt! Op het Jemaa-el-Fna plein is veel te doen, apen aan kettingen, slangenbezweerders, waarzeggers, verhalenvertellers, bedelaars en veel, heel veel mensen. De tijd lijkt hier stil te staan. Op zo'n eerste dag is het ook weer even wennen aan het opdringerige karakter van sommige Marokkaanse koopmannen. De dag wordt afgesloten met een gezamenlijk diner in een zeer chique Thais-Marokkaans restaurant in Marrakech, de sfeer is er geweldig en het eten erg goed. Het duurt de hele avond en er is zelfs een vuurspuwer op stelten die een show geeft. Een super avond!

kaartmateriaal aangeeft. Wij zijn natuurlijk de uitzonderingen die daar niet gelukkig van worden. Gelukkig volgt verderop nog meer dan genoeg onverhard. We passeren de Agadir Tasguent, die als versterkte graanopslag dienst heeft gedaan. Na een spectaculaire afdaling weten we alle auto's inclusief de twee grote vrachtwagens veilig beneden te krijgen. We bereiken een stroomvallei die, al waan je je in "the middle of nowhere" toch bewoond blijkt. Zoals op veel plaatsen in Marokko, weet je dat als je stopt je je spoedig omringd ziet door de lokale kinderen. Iets verderop slaan we het wildkamp op, wordt het houtvuur opgestart en bereidt Erwin het avondeten in een echte expeditie kookketel die je kunt bestellen via www.ketelkoken.nl. Ondanks de frisse wind hebben we een super avond aan het kampvuur en krijgen bezoek van lokale berber vrouwen die volop kletsen. Het is een prachtige kloof en een mooie beleving om er de volle maan te zien opkomen en de omliggende bergen en rotsen te zien verlichten.

Het vervolg van de route blijft spectaculair. We rijden door een brede keilige stroomvallei, met afwisseling van prachtige oases waar de palmen zo dicht op elkaar staan, dat de trucks er nauwelijks langs kunnen. (Ja, één boomtak hebben we even gelift om de Unimog erdoor te krijgen) We zien ook veel arganboompjes, die de vruchten levert voor de kostbare arganolie. We leggen deze dag 100 km af. We zijn zeer gelukkig dat we deze unieke traditionele cultuur nog kunnen aanschouwen, aangezien de mensen zich hier snel aanpassen aan de moderne leefomstandigheden van hedendag. Oude lemen of natuurstenen huizen worden vervangen door gebouwen van beton en bakstenen. 4x4 Tracks worden vervangen door asfaltwegen. Laat in de middag klimmen we uit het dal en zetten tegen het vallen van de duisternis opnieuw een wildkamp op. Dat blijft toch de mooiste manier van kamperen.

De volgende ochtend worden we verrast met een paasontbijt. Goed gedaan Active Drive, paasontbijt met een aangeklede en gedekte tafel vol met lekkers en champagne! Het vervolg van de route is weer prachtig, maar wel langzaam. Als we eenmaal weer op het asfalt zitten bereiken we vrij snel Guelmim waar de kok en reisleader op zoek gaan naar levensmiddelen. Guelmim lijkt een interessante stad om te verkennen maar we hebben pech dat de meeste winkels gesloten zijn omdat het vrijdag is! We bereiken halverwege de middag Fort Bou Jerif. De rest van de middag brengen we rustig door, tijd voor een plons in het zwembad of voor een warme douche. Het is zonnig en heerlijk warm, hier op zeehoogte.

Het ontbijt van tweede paasdag wordt wederom onderstreept met een glaasje champagne, dat niet onderdoet voor een gekookt ei. Het is de inleiding naar één van de hoogtepunten; de Plage Blanche. Het is een stenige route voor je er bent, maar dan kan het feest beginnen. Na een korte afdaling vanaf het plateau ligt voor ons een kaarsrecht strand van 40 km lang, zonder enige activiteit met uitzondering van enkele vissers.

Die vangen vanaf de waterlijn met hun hengels toch flinke vissen. Een snelheidsbeperking hebben wij niet kunnen ontdekken, zodat die 40 km snel zijn afgelegd. Voordat de vloed komt zijn we het strand af en stoppen we voor de lunch. De organisatie heeft geregeld dat er een paar van die prachtige verse vissen voor ons worden schoongemaakt en gegild. Helaas kennen we de soortnamen niet, we weten alleen dat ze goed smaken. ▶

Voor we Marrakech verlaten stoppen we voor inkopen bij de Metro hypermarkt. We slaan voornamelijk bier, wijn en frisdrank in, want de organisatie ontfermt zich over het eten. We verlaten de verkeerschaos van Marrakech voordat de stad ontwaakt voor de etappe naar Aoulouz. Vanwege de regen van de afgelopen dagen wordt gekozen voor een wat makkelijkere route die aanvankelijk via het asfalt loopt. We zitten nu in de Hoge Atlas en passeren de mooie en indrukwekkende Tizi-n-Tichka pas (2225 m). Er is tijd voor een korte koffiestop en de aankoop van wat souvenirs. Op de hogere bergen om ons heen ligt nog veel sneeuw. In de afdaling slaan we af op een bergpiste, die ons naar Aoulouz zal brengen. We rijden over hobbelige smalle pistes door een schitterend landschap en vele kleine dorpjes waar de mensen blij zijn ons te zien. Dit is waar we hier voor komen - goede beslissing Teun! Net na zonsondergang kunnen we na 240 km op de binnenplaats van een riad ons kamp opslaan. Het is fris, maar Erwin; onze chefkok, maakt weer een geweldige goede maaltijd. We maken een kampvuur met hout dat we verzameld hebben langs de weg en dromen weg onder het genot van een glas wijn...

Vanuit Aoulouz rijden we via het asfalt naar het vestingstadje Taroudannt (taroudant). We nemen even de tijd om er rond te kijken. Het Palais Salam is omgevormd tot hotel met heerlijke binnentuinen. De groep splitst zich in wat kleinere groepjes. Sommige drinken een koffie op een terras anderen maken een rondtochtje door deze prachtige ommuurde stad met paard en wagen. Rond het middaguur verzameld iedereen zich weer bij de wagens en vervolgen we de route, waar het asfalt al weer verder blijkt doorgedrongen dan het

Nu moeten we wel weer even klimmen om het 60 meter hoger gelegen plateau te bereiken. Dit gaat via een zandduin. De eerste oefening in het zand rijden kan beginnen. De banden worden afgelaten. Voor de ervaren deelnemers blijkt het mee te vallen, maar als je het voor het eerst doet is het toch even wennen. Slechts twee voertuigen komen niet in één keer boven. Om lekke banden te voorkomen worden na deze zanderige passage eerst alle banden weer op spanning gebracht. Als we vandaag Tafnidilt weten te bereiken, zijn we op schema. Er is nog een hindernis te nemen. Aangekondigd door een helikopter verschijnt spoedig een legerjeep, die ons komt vertellen dat we niet verder mogen. We hadden die oorlogsschepen wel zien liggen voor de kust. En in de verte leken er ook wel wat granaatslagen te zijn, met van die mooie doffe dreunen. Dus dat we die kant niet uit mochten was wel begrijpelijk. Onze chef d'équipe laat zich (letterlijk) niet uit het veld slaan. Er is namelijk geen alternatief. Hij laat zich naar de commandant brengen. Na gemoedelijk overleg en het uitwisselen van een biertje voor lokale melk kunnen we toch onze weg vervolgen. De inslagen blijven ver van ons verwijderd aan de andere kant van de Draa rivier. We hebben een prachtige zonsopgang (7) voordat we net bij het vallen van de duisternis ons kamp op slaan bij de auberge Tafnidilt, waar we ook het diner gebruiken.

Wat de vorige dag zo'n prettige bodemgesteldheid had geleken, is door de regenbui vannacht omgetoverd in een dikke brei van rode klei. Na enkele stappen lopen zijn ieders schoenzolen enkele centimeters dikker geworden. Het kan nog spannend worden hoe de wagens, waarvan de banden er snel uitzien zoals onze schoenen, zich in deze gladde massa zullen voortbewegen. Er zijn echter geen al te steile gedeeltes en verderop wordt de bodem al gauw droog. De piste is nu lekker snel. Onderweg komen we geregeld dromedarissen tegen. Om wat verloren tijd van de vorige dag in te halen, wordt wat eerder het asfalt weer opgezocht richting Assa. Niet ver van Tata verlaten we het asfalt om een rustige overnachtingsplek te zoeken. Er staat vanavond meer wind dan gebruikelijk waardoor we de trucks gebruiken als windschermen en tevens drie zeilen aan de achterkant van de trucks spannen.

Na het ontbijt vertrekken we om in Tata onze voorraden aan te vullen. Dat lukt, met uitzondering van wijn, die in Marokko wel wordt geproduceerd, maar alleen verkocht wordt bij de hypermarkten in de grote steden. Bij het plaatselijk hotel weten we toch wat flessen te bemachtigen om de nood te lenigen. Buiten Tata verlaten we het asfalt om de legendarische Parijs-Dakar piste op te zoeken. Bij een militaire post worden we tegengehouden. De grens met Algerije is hier nabij en wordt kennelijk goed bewaakt. We vinden met wat zoeken andere pistes die het verboden gebied omzeilen. Dat kost natuurlijk wel wat meer tijd, maar gelukkig zijn het pistes met meer zand en dus sneller en comfortabeler te berijden. De wind is echter weer steviger gaan waaien en het zand gaat hoog de lucht in. We zoeken wat beschutting voor de lunch tussen een

aantal palmen en genieten van een heerlijke Vietnamese salade. Ja ja, bij Active Drive krijg je internationale gerechten! Ondanks de beschutting knarst er wel wat zand tussen de kiezels, maar van een echte zandstorm is nog geen sprake. Bij Tissint komen we weer op het asfalt en iets verder bij Mrimina zoeken we een overnachtingsplaats bij de rivierbedding. Zo dicht bij het dorp krijgen we weer ruim aandacht van de lokale jeugd. Halverwege de avond neemt de wind af en wordt het kampvuur wederom ontstoken. Een prachtige avond met een 'hemelse' sterrenhemel.

De etappe daarna volgt de loop van de overwegend droge bedding van de Oued Drâa, maar voor het zover is moet er nog een lastige piste worden bedongen door bergachtig gebied. (8a) De track is plaatselijk nauwelijks voldoende breed voor de trucks en de afdeling naar de rivierbedding is bijzonder steil. Hele stukken worden stapvoets afgelegd. Groot is dan ook de opluchting wanneer een perfecte vlakke onder de wielen verschijnt, waar het gaspedaal weer kan worden ingetrapt. We leggen deze dag 125 km af. Het kamp wordt opgeslagen op een mooie plek aan de rand van de Oued Drâa. 's Nachts gaat het regenen.

De volgende ochtend is het rustig weer. In de buurt van Fom-Zguid rijden we een piste op om Lac Iriki te kunnen bereiken. Daar kan af en toe de voet flink op het gaspedaal. Iedereen lijkt de stenen van zich af te willen rijden. Maar het blijft opletten voor onefenheden en de hoeveelheid opgeworpen stof is indrukwekkend. Tja, Marokko is een bergland en heeft het woord 'rocco' natuurlijk niet voor niets in zijn naam! Het is geen Libië, Algerije of Mauritanië waar het zand in overvloed aanwezig is, maar langzamerhand dient het zand, dat de voorbode vormt ▶

van ons doel, de duinen van Erg Chegaga, zich gelukkig aan. We laten vast wat lucht uit de banden lopen om meer grip te krijgen. Voordat we de duinen bereiken stoppen we nog op een mooie lunchplek. Daarna zijn we snel aan de voet van het duingebied, waar we het kamp opslaan.

Dan volgt voor velen een hoogtepunt van de reis. Onze chef d'équipe zet met een van de geroutineerde deelnemers een parcours uit van enkele kilometers in de zandduinen. De chauffeurs met ervaring kunnen direct aan de slag (ja, ook zij komen niet altijd in één keer boven). De nieuwelingen van het zand krijgen eerst instructie, want het rijden in de duinen is nu eenmaal niet zonder risico, als je niet over de nodige kennis en ervaring beschikt. Vooral de supersteile afdalingen vormen een spannende uitdaging voor de novice.

Voor ons als 4x4 freaks is het ook wel weer eens goed om te zien dat je dit werk ook prima kunt doen in een Suzuki Jimny, of een Land Rover Freelander. Zij komen prima mee, zowel in het zand als op de lastigere pistes (alleen even voorzichtig met de beperkte bodemvrijheid van de Freelander). Een andere manier om goed vooruit te

komen in het zand is op de rug van een dromedaris. Een viertal deelnemers wil dat wel meemaken en krijgen die kans bij zonsopgang de volgende morgen. Het levert altijd mooie beelden op, die silhouetten van de dieren met hun berijders op de kam van een zandduin.

Langzaam verlaten we de zandbak. De banden worden weer opgepompt. Bij Mhamid komen we weer op het asfalt van de fraaie Drâa vallei. In Zagora stoppen we voor de bevoorrading en we gebruiken er de lunch. Na Zagora loopt het niet helemaal

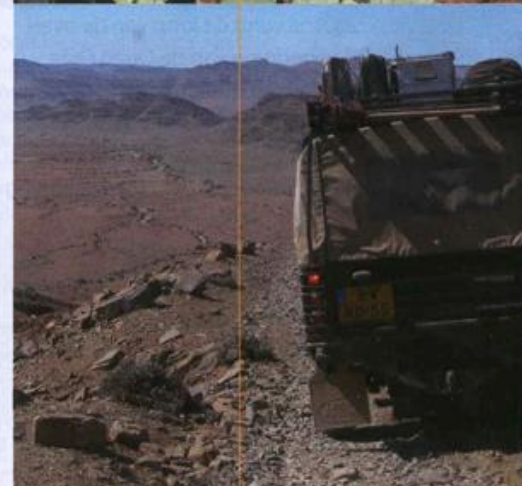
als gepland. De bedoelde route aangegeven op de GPS is lastig te vinden en dan wil de Discovery niet meer vooruit op een zanderig parcours. Het lijkt een elektronisch probleem. Er wordt daarom gekozen voor een probleemloze harde track. Het gevolg is echter een niet voorzien wildkamp, waar de meeste reizigers nu toch wel toe zijn aan de beloofde auberge met douchegelegenheid. Onze chef d'équipe herinnert ons er aan dat we niet op vakantie zijn, maar op expeditie :-). Active Drive heeft altijd een oplossing en tovert op deze mooie kampeerplaats zowaar een Magnum Classic uit de vriezer waardoor de douche al snel vergeten is. Er volgt een mooie avond tussen indrukwekkende rotspartijen waarbij twee lokale jongens ons ook nog wat fossielen tonen.

De volgende dag rijden we een spectaculaire route richting Nekob. Onderweg sprokkelten we hout en komen we zowaar een aantal mountainbikers tegen. Nee, doe dan toch maar een 4x4. We bereiken Nekob, waar we beginnen aan de zware beklimming van de fabelachtig mooie Tizi-n-Tazazert pas. Het is een lastige piste. Halverwege de klim stoppen we voor de lunch en klimmen dan langzaam verder naar 2.300 m. Het wordt al donker als we via Boulmane Dades de Dades kloof in rijden en de auberge bereiken waar we overnachten. De douches blijken door een langdurige stroomstoring niet meer warm. Het wordt een frisse nacht. ("Het is een expeditie, geen vakantie!")

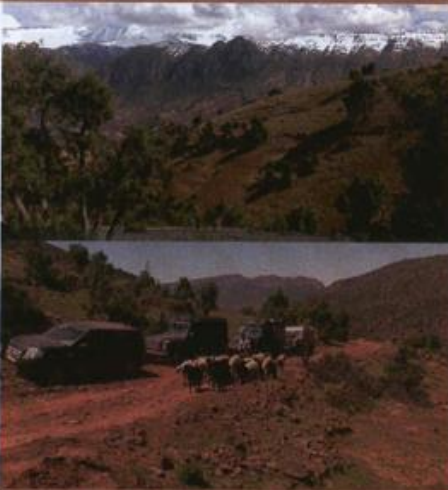
In de ochtend blijkt de stroom het weer te doen en is er dan toch de heerlijke warme douche. Er is nog wat gelegenheid om te voet de omgeving in de kloof te verkennen. Dan rijden we terug de kloof door, maar nu bij daglicht. Het is er prachtig. We kiezen vervolgens een schitterende bergtrack, met sneeuwtoppen op de achtergrond, richting de Rozenvallei. Jammer genoeg zijn we half april net te vroeg in het seizoen voor de oogst van de rozen. De geïrrigeerde akkers rond de eenvoudige dorpsjes leveren mooie beelden op. Als we een stukje van de piste afkorten via een minder bereiden gedeelte, merken we dat al snel aan enkele weggespoelde gedeeltes. Met handkracht worden de noodzakelijke reparaties verricht met de ruim voorradige keien. Er wachten ons ook een paar mooie rivierdoorwadingen! Dat zorgt altijd voor pret, ook bij de lokale jeugd. Zij werken ook gelijk hun wensenlijstjes af: bonbon, stylo, dirham. We moeten nog heel wat kilometers afleggen. Later in de middag rijden we een prachtig stuk door een droge rivierbedding, uitgesleten in een kloof. De grotten in de wand van de kloof worden gebruikt als verblijf bij de als nomaden levende bevolking. Spoedig zijn we terug op het asfalt en via Ouarzazate rijden we snel naar de auberge van onze bestemming nabij Aït Ben Haddou.

Het is prachtig weer als we de volgende morgen de kashba Ait Ben Haddou gaan bezoeken. Deze kashba behoort tot het Unesco werelderfgoed, en is decor geweest in een groot aantal bekende films. De burcht is grotendeels gerestaureerd en is een toeristische trekpleister, merkbaar aan de vele souvenirwinkeltjes. Later die ochtend gaan we weer op pad. Na de weer voortreffelijke lunch op een mooie plek rijden we naar de Tizi-n-Tichka pas, die we op de heenweg in de andere richting passeerden. In de afdaling ontstaat er een storing in de Discovery, die eerder ook al kuren vertoonde. Nu echter van meer problematische aard. Er zit niets anders op dan een bergingsbedrijf de auto naar Marrakech te laten brengen. Na een oponthoud van 1½ uur kunnen we de reis voortzetten. Bij Active Drive kun je er vanuit gaan dat een onfortuinlijke eigenaar van een auto met pech niet aan zijn lot wordt overgelaten. Uiteindelijk zal de auto niet tijdig in Marokko gerepareerd kunnen worden en wordt deze naar Nederland gerepatriëerd. Wij rijden verder via alweer een prachtige route naar het Lac Ait Adel. Door het oponthoud met de Discovery is het schemerig als we arriveren. Maar de volgende ochtend zullen we zien wat voor een schitterend uitzicht we hier hebben over het meer. Na een heerlijke barbecue is iedereen moe en voldaan en houden we het voor gezien voor vandaag.

Het is altijd lastig afscheid nemen van zo'n mooie plek, maar 's ochtends zijn we spoedig weer op pad. In Demnate wordt halt gehouden voor bevoorrading. Even verder stoppen we bij een site met Dinosaurius voetafdrukken. Dan slaan we af bij een track, die één van de meest uitdagende zal blijken. Het is een piste van rode klei, die nog niet geheel gedroogd is na de regen. Wegglijden zou niet aan te raden zijn op deze berghelling. Vooral voor de trucks is het soms erg smal. De rode modder zullen we nog lang terugzien op onze voertuigen. We komen langzaam maar zeker vooruit en hebben steeds fraai uitzicht op besneeuwde bergtoppen. (17a) We komen op een betere piste uit, maar dat blijkt van korte duur. Bij het dorpje Tirsal wordt ons ontraden verder te gaan, omdat de route verderop niet begaanbaar is door een kapot geslagen brug. Er zit niets anders op dan terug te keren naar Demnate. We vinden een snellere piste en hebben nog een fraaie rivierdoorwading. (17b) We moeten de omweg langs de Cathedrale en het stuwmeer van Bin-el-Ouidane laten schieten en rijden rechtstreeks naar Ouzoud, waar we neerstrijken op de keurige camping van Nederlandse eigenaar.

Het is alweer de voorlaatste dag van onze expeditie, als we eerst de Cascade d'Ouzoud gaan bewonderen. Het is een indrukwekkende waterval in een prachtige omgeving. (18a) De waterval is een trekpleister voor zowel Marokkanen als toeristen waardoor er allerlei faciliteiten zijn gebouwd die een wat rommelige indruk achterlaten. De berberapen in de bomen rondom schijnen zich daar weinig van aan te trekken. We pakken de draad weer op en rijden nog een hele mooie piste, voordat we definitief het asfalt onder de wielen krijgen. We rijden nu rechtstreeks naar Mohammedia, waar we een mooie camping direct aan zee vinden. We zijn er op tijd en zien de zon in de zee zinken. Onze veel geprezen chef de cuisine doet nog even extra zijn best op de laatste gezamenlijke maaltijd bij het inmiddels gebruikelijke houtvuur.

Ja, en dan is het ineens de laatste dag. Via de snelweg rijden we naar Tanger Med port. Terug bij de haven blijkt dat we in Marokko 4.000 km onder de wielen hebben laten rollen. We halen de boot van 15 uur. In Algeras aangekomen nemen we afscheid van elkaar en gaat ieder zijn eigen weg.

Je maakt wat mee samen, op zo'n expeditie en het is dan belangrijk om een hechte groep te hebben. Ook in dat opzicht was het een geslaagde trip die naar meer smaakt (en dat slaat niet alleen op de maaltijdvoorziening). ■

Be Active, drive Active Drive!

Ook zin in een expeditie naar Marokko? Onze volgende expedities staan gepland van 15 oktober t/m 5 november 2012, 3 t/m 24 december 2012 en 8 t/m 29 april 2013
Voor meer info: www.actedrive.nl